

Gang ind paa, at man vilde lade udnævne 194 Lokomotivfyrbødere til Lokomotivførere; man tog allerede paa Normeringsloven for 1926—27 de 74, og Forudsætningen var da, at 60 skulde tages paa Normeringsloven for 1927—28, og de sidste 60 paa Normeringsloven for det følgende Aar. Da der nu ikke fra Ministeriets Side var fremsat noget Forslag om en saadan Forøgelse af Antallet af Lokomotivførere, henvendte Dansk Lokomotivmandsforening sig til Udvalget og bragte den tidligere Aftale i Erindring. Paa den Foranledning søgte Udvalget et Samraad med Ministeren for offentlige Arbejder, og dette Samraad affødte saa et Forslag fra Ministeren, gaaende ud paa, at der paa indeværende Aars Normeringslov blev optaget 38 Lokomotivførere. Udvalget er enigt med Ministeren og Ministeren med Udvalget om, at alle eenmandsbetjente Røngermaskiner skal betjenes af Lokomotivførere. Da der ikke er flere af disse i Øjeblikket, end at Antallet, de 74 plus de nu foreslaaede 38, dermed er tilstrækkeligt, har Udvalget ment at kunne tiltræde Ministerens Ændringsforslag.

Yderligere har der været et Samraad med Finansministeren om Tidspunktet for Nedlæggelsen af Finansministeriets 3die Departement, og der er truffet den Aftale, at Nedlæggelsen skal finde Sted senest den 1. April 1929, saaledes at man paa Normeringsloven for 1929—30 faar alle disse Forhold med Hensyn til Finansministeriets Centralstyrelse i Orden. Under disse Omstændigheder har Udvalget ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag.

Endelig har der været et Samraad med Ministeren for Sundhedsvæsen, hvilket Samraad har drejet sig om Antallet af Embedslæger. Der er i Øjeblikket paa Lovforslaget opført et Antal af 74 Embedslæger, men det er Udvalgets Mening og Ønske, at man snarest skal komme ned, i hvert Fald til det i Loven fastsatte Antal af 70, og om muligt derunder. Dette har man givet Udtryk ved under Nr. 14 at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Antallet af Kredslæger skal nedbringes til 70 i Overensstemmelse med Lov Nr. 313 af 23. December 1925 om Ændringer i Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914, og dette Ændringsforslag er tiltraadt af Ministeren.

De andre Ændringsforslag giver ikke Anledning til særlig Omtale, fordi de alle sammen holder sig indenfor det Omraade, der tidligere er angivet, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne tillade mig at indstille Lovforslaget og samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse.

Friis-Skotte: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at omtale et Par af de tiltraadte Ændringsforslag, idet jeg i øvrigt skal henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser.

Naar vi har kunnet tiltræde Ændringsforslag Nr. 12, hvorefter Antallet af Lokomotivførere kun forøges med 38, medens det efter den i Motiverne til Normeringsloven for indeværende Aar, altsaa 1926—27, omtalte Overenskomst mellem Statsbanerne og Lokomotivmandsforbundet var Hensigten at forøge Antallet nu i 1927—28 med 60 og med yderligere 60 i det følgende Aar, saa skyldes det udelukkende, at vi efter Omstændighederne ønsker at holde Ministeren fast paa hans i Ændringsforslaget tilkendegivne Erkendelse af, at Kærnen i den afsluttede Overenskomst skal respekteres, saaledes at eenmandsbetjente Røngermaskiner fremtidig skal betjenes af Lokomotivførere. Konsekvensen maa saa blive, at Ministeren til næste Aar maa søge, hvad han eventuelt mangler i Antallet, for at dette kan ske. Den højtærede Minister kan muligvis ad normal Besparellesvej nøjes med færre Førere, end da Overenskomsten blev sluttet i 1925, og hvad der saaledes kan spares i det samlede Antal Førere, kan selvfølgelig ikke kræves bevilget. Men naar den højtærede Minister nævner i sit Ændringsforslag, at han agter at opnaa større Besparelser ved at ændre Tjenestetidsreglerne, maa vi paa Forhaand og uden at kende disse Ændringer protestere imod, at de i 1918 indførte og ved Sparekommissionen i 1922 reviderede Tjenestetidsregler med deres Graduering, med Arbejdstid paa 8, 9 à 10 Timer alt efter Arbejdets Intensitet ændres i en for Tjenestemændene ugunstig Retning. Vor Tilslutning til Ændringsforslaget dækker derfor ikke dette Forhold, og vi maa forbeholde os fuld Frihed til til næste Aar at komme tilbage til, hvor stort Antallet af Lokomotivførere rettelig bør være.

Ministeren har dernæst i Ændringsforslag Nr. 13 foreslaaet, at den paa Normeringsloven søgte Postarkitekt udgaar. Da dette i Pressen i Fjor saa meget omtalte Spørgsmaal om en Postarkitekt ikke, saa vidt jeg erindrer, tidligere har været omtalt i Folketinget, vil jeg blot med et Par Ord udtale mig om denne Sag. Det var i Efteraaret 1925, Generaldirektøren henvendte sig til mig og anmodede mig om Tilladelse til at gøre et Forsøg med Antagelse af en Arkitekt som Konsulent i Etatens mange Bygningssager, idet han gjorde gældende, at Generaldirektoratet uden saadan teknisk Hjælp var meget daarligt stillet. General-